

Evi
wil een blijde pony

Nicolle Christiaanse

Illustraties: Melanie Broekhoven

kluitman

Evi

In deze serie zijn verschenen:

Evi praat met paarden
Mijn pony is mijn vriend
Lieve pony, je kan het!
Evi wil een blije pony

Actuele informatie over Kluitman-boeken
kun je vinden op kluitman.nl

Op de hoogte blijven van alle paardenboeken die er bij Kluitman verschijnen en meedoen aan winacties? Volg dan [@kluitman_paardenboeken](https://www.instagram.com/kluitman_paardenboeken) op Instagram.

Nur 282/W092201

Bisac JUV002130

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXXII Tekst: Nicolle Christiaanse

© MMXXII Illustraties: Melanie Broekhoven

Omslagontwerp: Oranje Vormgevers

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

1 Misty

‘Hoi, mam! Doeï, mam!’ roept Evi. Haar rugzak gooit ze in de hoek van de keuken. Ze is net terug uit school en wil meteen weer weg.

Evi’s moeder Jantien zit aan de keukentafel te schetsen. Ze ontwerpt een tuin voor een klant. Evi’s vader Janus is tuinman. Hij gaat de nieuwe tuin aanleggen en het onderhoud doen.

‘Jij bent snel vandaag,’ merkt Jantien op. ‘Moet je geen rijbroek aantrekken?’

‘Geen tijd!’ Evi staat alweer bij de achterdeur. ‘Ina heeft een nieuwe pony. Ik ben zo benieuwd!’

‘Ga maar gauw naar de burens dan,’ zegt Jantien lachend. ‘Voor jou is niks zo belangrijk als de paarden.’

Evi neemt de kortste weg: over het hek tussen hun eigen tuin en het erf van stal De Eenhoorn. Nog voor ze weer op de grond staat, komt Tommy eraan gegaloppeerd. De

shetlander begroet Evi vrolijk.

Na een dikke knuffel vraagt Evi: 'Is Misty er al?'

Natuurlijk kan de shet geen antwoord geven. Hij loopt wel gezellig mee naar de weilanden.

Evi weet een paar dingen van de nieuwe pony. Ze is een new forest-merrie, een schimmel, en haar naam is Misty.

Volgens buurvrouw Ina is Misty bijna altijd boos. Ina Termeer is instructrice, coach en paardentrainster. Het hoort bij haar werk om paarden en pony's met problemen weer gelukkig te maken. Ze gaat haar best doen om ook Misty te helpen.

In het grote weiland staan Ina's paarden Diederik, Djack en Prins. De wei ernaast is nog leeg, ziet Evi. Paarden en pony's die tijdelijk op stal De Eenhoorn zijn, komen daar te staan. Een nieuwe pony zomaar in een bestaand groepje zetten is niet slim. De kans is heel groot dat er dan wordt gevochten.

'Ze is er nog niet.' Teleurgesteld woelt Evi door Tommy's manen. 'Zo jammer.'

De shet steekt zijn neus onder de draad door. Zo kan hij net bij een paar grassprietten. Die eet hij snel op.

Tommy is gek op eten. Als hij de kans krijgt, blijft hij doorgaan. Daarom staat hij niet in een wei vol met gras, maar loopt hij los rond op het erf. Dat hij bij elke bezoeker keihard hinnikt, is extra fijn. Een waakhond heeft Ina niet nodig, want ze heeft een waakpony.

Tinker Diederik heeft Evi gehoord. In volle galop komt hij naar de draad.

Evi aait Diederik over zijn hals. De tinker legt zijn neus tegen haar schouder.

‘Hoi, mijn allerliefste beste vriend,’ groet Evi. ‘Gelukkig ben jij er wel.’ Ze kriebelt onder Diederiks kin. ‘Weet je wat? Ik ga jou uitgebreid borstelen. En als Misty er daarna nog steeds niet is, gaan we grondwerk doen.’

Ina had echt gezegd dat Misty vroeg in de middag zou worden gebracht. Evi weet het zeker. Zou ze toch later komen? Of misschien wel helemaal niet? Dat zou jammer zijn. Saar, de eigenaar van Misty, is net als Evi tien jaar oud. Het leek Evi erg gezellig om samen met de paarden bezig te zijn.

Er is niks meer te eten waar Tommy bij kan. Met zijn schouder duwt hij tegen Evi aan.

‘Moet ik mee naar je stal?’ Evi lacht. ‘Ik ga je echt geen extra hooi geven, hoor. Je zult moeten wachten tot vanavond.’ Toch laat ze zich door Tommy vooruitduwen.

Diederik hinnikt zachtjes. Hij wil ook mee.

‘Nog even geduld. Ik kom jou straks halen, Diederik,’ belooft Evi.

Zoals altijd staat de deur van Tommy’s stal open. Van de drie stallen ernaast is de onderste helft van de deuren dicht. Die worden gebruikt voor paarden die bij Ina in training zijn. Haar eigen paarden hebben een inloopstal onder de veldschuur. Zij mogen zelf kiezen of ze binnen of buiten willen staan.

Tommy wandelt de open deur voorbij. Voor de stal ernaast blijft hij staan.

‘Wil je daarin?’ vraagt Evi. ‘Waarom? Ligt daar soms hooi klaar voor Misty?’

Brrr, briest Tommy.

Evi kijkt over de gesloten onderdeur. Voorin de stal ligt hooi en achterin staat een witte pony!

‘Misty? Hier ben je!’ Wat raar, denkt Evi. Waarom liggen de oren van het schimmeltje plat naar achteren? Waarom staat ze met haar billen tegen de achterwand? Is ze niet nieuwsgierig naar haar nieuwe omgeving?

Evi kriebelt Tommy over zijn schoft. ‘Wat knap van jou. Je hebt me naar Misty gebracht. Dank je wel.’

Rustig opent Evi de deur. Misty draait één oor naar voren en legt het bijna meteen weer plat naar achteren. Ze ziet er boos uit.

De schimmel heeft een mintgroene deken op. De hals die eraan vastzit, komt tot aan haar oren. Om haar benen zitten groene bandages. De voorpluk van haar manen is in een knotje gedraaid en in de knot steekt een paars bloemetje.

Rustig loopt Evi naar Misty toe. Ze laat de pony aan haar hand ruiken. Zachtjes kletst ze: ‘Er is goed voor jou gezorgd. Je bent zo mooi. En toch ben je niet blij, hè?’

Wat is er mis? Hou je niet van veranderingen? Moet je nog wennen?’

Misty draait allebei haar oren naar voren.

Waar aai je een pony die zo is ingepakt? vraagt Evi zich af. Zomaar aan het hoofd komen is brutaal. Pony’s doen dat ook niet bij elkaar, heeft Ina haar geleerd.

Evi stopt haar hand achter Misty’s kaken onder de deken. ‘O, wat heb je het warm!’ zegt ze geschrokken.

Misty’s oren gaan plat naar achteren.

Evi haalt haar hand weg en stapt achteruit. ‘Sorry, ik zal je wat meer ruimte geven.’

‘Zo, ben je kennis aan het maken met onze gast?’ Voor de stal staat opa Gerrit. Opa is de vader van Ina. Hij woont niet op De Eenhoorn, maar is er wel vaak. Hij helpt met de paarden. Ook is hij heel handig in het opknappen van allerlei klusjes.

‘Ja,’ antwoordt Evi. ‘Ik kon haar eerst niet vinden. Waarom staat ze zo achter in de stal?’

‘Geen idee,’ zegt opa Gerrit. ‘Maar ze ziet er niet vrolijk uit.’

‘Dat kan ook niet.’ Evi loopt achteruit naar buiten. ‘Ze heeft het superwarm onder die deken. Mag die eraf?’

‘Van mij wel.’ Opa Gerrit fronsst zijn wenkbrauwen. ‘Maar misschien kun je het beter eerst aan Ina vragen.

Die is binnen.’

Ina gaat meteen met Evi mee naar de stal. Ze voelt onder Misty’s deken en schudt haar hoofd. ‘Die arme pony. Ik wilde wachten met het afdoen van de deken tot Saar er is. Dat duurt te lang, we doen het nu.’

Omdat Ina de schimmel nog niet kent, doet ze haar eerst een halster om. ‘Misty kijkt zo boos, het kan geen kwaad om extra voorzichtig te zijn.’

Evi legt haar hand op de deken op Misty’s rug. ‘We gaan je helpen, hoor. Het komt goed.’

Eventjes draait Misty haar oor naar voren. En dan snel weer terug.

‘Hmmm,’ doet Ina. ‘We zetten haar buiten. Daar hebben we meer ruimte.’

Maar Misty wil niet naar buiten. Ze verzet geen hoof.

‘Zo gaat het nog langer duren voor die deken eraf is,’ zegt Evi. ‘Je kunt beter meteen meelopen, want Ina geeft toch niet op.’

‘Nooit!’ beaamt Ina. ‘Als het nodig is, ga ik Misty helemaal opnieuw opvoeden en trainen.’

‘Ik denk...’ Opa Gerrit staat voor de stal. ‘Ik denk dat je nu voor die deken moet gaan, Ina. Netjes aan een touw meelopen kun je haar later wel leren.’

‘Je hebt gelijk,’ geeft Ina toe. ‘Heb jij een goed idee, pap?’

‘Ja.’ Opa Gerrit knikt. ‘Je geeft dat halstertouw aan Evi.’

Verbaasd doet Ina wat haar vader zegt.

Nieuwsgierig pakt Evi het touw aan. Wat is opa Gerrit van plan?

‘En nu kom jij uit de stal, Ina.’ Opa Gerrit doet een stap opzij.

Dat had Evi niet verwacht.

Ina ook niet. ‘Hoezo?’ vraagt ze.

‘Het is te vol in de stal,’ legt opa uit. ‘Misty is gewend aan Saar. Een meisje van Evi’s leeftijd. En Evi kan heel goed naar paarden luisteren. Ik weet zeker dat zij het in haar eentje beter voor elkaar krijgt dan wij allemaal samen.’

‘Daar zit iets in.’ Onderzoekend kijkt Ina Evi aan. ‘Wil je het proberen?’

Evi is er trots op dat opa en Ina zo veel vertrouwen in haar hebben. ‘Natuurlijk.’

Ina loopt naar buiten. ‘Wees voorzichtig, Evi. Jouw veiligheid is het belangrijkste.’

‘Oké.’ Evi weet het; Ina zegt dat heel vaak. Ze draait haar rug naar de deuropening en richt haar aandacht helemaal op Misty.

2

Hoe kan ik je helpen?

‘Ha, meisje,’ zegt Evi zachtjes. ‘Ik wil je helpen. Hoe kan ik dat het beste doen?’

Misty snuift. Het klinkt boos.

‘Ik snap dat je het niet leuk vindt. Een vreemde stal. Allemaal onbekende mensen. Een deken. Bandages... Zal ik daar beginnen?’ Evi gaat naast Misty’s voorbeen staan. Rustig laat ze haar hand van boven naar beneden glijden.

Het been is warm. Het is geen wonder dat Misty niet wil bewegen. Daar krijgt ze het nog warmer van!

Misty briest. Ze klinkt al vriendelijker.

Evi weet zeker dat de schimmel haar niks zal doen. Ze legt het touw over de ponyhals. Daarna bukt ze en maakt de bandage los. Handig wikkelt ze de stof van het voorbeen af en rolt die meteen op.

De schimmel haalt haar oren uit haar nek en geeft Evi een zacht duwtje met haar hoofd.

‘Ja? Is het zo goed?’ Evi is blij dat Misty haar laat helpen. Een voor een bevrijdt ze de ponybenen.

Bij het laatste been duwt Misty met haar neus tegen de rol die Evi aan het maken is. De bandage valt bijna uit Evi’s handen.

‘Ho ho, niet zo ongeduldig. Ben je zo blij dat je ervanaf bent?’ Evi legt de laatste rol naast de drie andere in het stro. ‘En nu de deken.’

Misty’s vacht is nat van het zweet. De arme pony was echt te dik ingepakt.

Evi wrijft over haar vochtige borst. ‘Dit is beter, hè?’

‘Heel goed, ik wist dat je het kon,’ hoort Evi opa Gerrit zeggen.

‘Prima gedaan. Kun je haar mee naar buiten nemen?’ vraagt Ina. ‘Ik ben bang dat ze in de stal gaat rollen en vast komt te liggen.’

Die kans is groot, weet Evi. Het zweet jeukt, en rollen helpt daar het beste tegen. Ze pakt het halstertouw. Nu wil Misty graag met haar meelopen.

Buiten wacht Tommy de merrie op. Hij steekt zijn hoofd naar voren en briest.

Misty legt even haar neus tegen die van de shetlander. Ze lijkt hem aardig te vinden.

‘Zal ik haar in de bak laten rollen?’ vraagt Evi. ‘Daar

wordt ze zeker weten vrolijker van.’

Voor Ina antwoord kan geven begint Tommy keihard te hinniken. Geschrokken gooit Misty haar hoofd in de lucht.

‘Rustig maar,’ sust Evi. ‘Tommy ziet bezoek aankomen.’

Over het pad langs het huis komt een meisje aangerend. ‘Wat doen jullie nou?’ roept ze uit. ‘Misty kan echt niet zomaar in de wind staan zonder deken!’

Wat een rare opmerking, denkt Evi. Het waait bijna niet en de zon schijnt. Zou Misty ziek zijn?

‘Hallo, Saar,’ groet Ina rustig. ‘Fijn dat je er bent.’

‘Waar is Misty’s deken?’ Saar is te bezorgd om hallo te zeggen. ‘Zie je wel. Ik had haar thuis moeten houden, daar kan ik haar veel beter verzorgen.’ Ze pakt het touw uit Evi’s hand.

Evi laat meteen los. Zelf zou ze ook niet blij zijn als iemand haar pony zonder te vragen uit de stal haalde. Maar Saar reageert wel heel fel.

‘Hier wordt Misty ook heel goed verzorgd. Ze had het namelijk te warm,’ legt Ina uit. ‘Eigenlijk wilde ik op jou wachten, Saar, maar je bleef nogal lang weg.’

Saar trekt een boos gezicht en wijst naar een man en een jongen die komen aanlopen. ‘Dat is Lucs schuld. Die schoot niet op.’

De jongen schopt tegen een steentje. 'Ik was net zo lekker aan het voetballen.'

'Sorry,' zegt de man. 'Ik kon Luc niet alleen laten, hij moest echt mee.'

'Ik kan best thuisblijven,' moppert Luc. 'Ik hoef niet naar die pony toe. Veel te saai!'

'Dat kun je niet, daar ben je nog te jong voor,' zegt de man tegen Luc.

Met haar hoofd wrijft Misty tegen Saars rug. Saar gaat stevig staan en laat de schimmel schuren.

Evi ziet Ina kijken. Van Ina mogen paarden nooit tegen haar schuren. Dat vindt ze brutaal. Toch zegt Ina niks. Nog niet, denkt Evi.

Ondertussen zijn Luc en zijn vader dichterbij gekomen. De man steekt zijn hand uit naar opa Gerrit. 'U heb ik nog niet eerder ontmoet, toch? Ik ben Noud, de vader van Saar en haar broertje Luc.'

'Broer!' verbetert Luc. 'Ik ben al zes.'

'Opa Gerrit, de vader van Ina en haar oudere zus Rosa,' zegt opa met een knipoog. 'Maar Roos is er niet bij.'

Noud schiet in de lach, maar Saar ziet er de lol niet van in. 'Misty moet naar binnen. Ze vat nog kou.'

'Ze is erg bezweet en dat jeukt,' zegt Ina. 'In de stal gaat ze rollen.'

'O nee, dat is niet veilig. Waar is de poetsplaats?' Saar kijkt om zich heen.

Evi wijst naar de veldschuur. 'Daaronder, maar we kunnen haar ook even loslaten in de bak.'

'Dan wordt ze heel vies,' zegt Saar. 'Ik borstel haar liever.'

Alweer zo'n rare reactie, denkt Evi. Het zand is er toch zo weer afgeborsteld? Ze zegt het niet hardop. Misschien is er wel een goed reden waarom Misty niet vies mag worden.

'Help jij Saar, Evi? Dan kan ik met Noud overleggen bij een kopje koffie,' zegt Ina.

Evi knikt. 'Ja, natuurlijk.'

'Ik heb niks te zeggen.' Noud steekt zijn handen omhoog. 'Misty is van Saar. Zij beslist.'

'Prima,' zegt Ina, 'maar je lust toch wel koffie?'

'Graag,' antwoordt Noud.

'Ga je mee, Saar? De poetsplaats is onder de veldschuur,' zegt Evi.

'En ik dan?' Luc trekt een pruillip.

'Je mag meehelpen om Misty verzorgen,' zegt Saar met een serieus gezicht.

'Echt niet,' antwoordt Luc. 'Dat is voor meisjes.'

Saar reageert met een brede grijns. Ze wist allang dat Luc dit zou zeggen.

‘Jij gaat mee naar binnen,’ beslist Noud.

‘Oké dan.’ Luc kijkt scheef omhoog naar zijn vader. Met een lief glimlachje vraagt hij: ‘Mag ik op jouw telefoon? Alsjeblieft?’

‘We zullen zien,’ antwoordt Noud.

Met een tevreden glimlach loopt Luc mee.

‘Hij krijgt vast zijn zin,’ fluistert Saar. ‘Papa wil goedmaken dat hij mee moest.’

Misty volgt Saar braaf naar de veldschuur. De schimmel hoeft niet te leren om netjes aan een touwtje mee te lopen. Ze kan het al heel goed.

‘Is het leuk om een broertje te hebben?’ wil Evi weten.

‘Soms wel en soms niet.’ Saar haalt haar schouders op. ‘Hij kan lief zijn, hij kan vreselijk pesten en alles daartussenin. Heb jij geen broer?’

‘Nee,’ antwoordt Evi. ‘Wel een zus die twee jaar ouder is dan ik. Die is meestal leuk, maar soms ook wel vervelend. Ze heet Lieke en ze is net als Luc gek op voetballen.’

‘Grappig,’ vindt Saar. ‘Komt ze wel eens hier? Dan kan ze mooi met Luc overschieten.’

‘Soms,’ antwoordt Evi. ‘Ze kan het goed vinden met Maks, Ina’s neefje.’

Diederik staat te wachten in de inloopstal. Met een vrolijke hinnik begroet de tinker Misty. Misty draait haar

hoofd weg. Ze kijkt naar Tommy alsof ze wil zeggen: kijk, ik heb al een vriendje.

‘De dame is nog niet van jou onder de indruk, Diederik.’ Lachend klopt Evi op de hals van de tinker. ‘Maar dat komt nog wel.’ Ze draait zich om naar Saar. ‘Vind je het goed als ik Diederik naast Misty op de poetsplaats zet? Dan kunnen we samen borstelen.’

‘Ja, gezellig.’ Saar zet haar pony vast. ‘Mijn spullen staan in de schuur. Die moet ik even halen.’

‘Doe maar,’ zegt Evi. ‘Dan let ik ondertussen op Misty.’

De poetskist van Diederik staat in de kast die opa Gerrit onder de veldschuur heeft getimmerd. Evi zet hem vast klaar.

Misty en Tommy staan naast elkaar. Die twee vinden elkaar echt leuk. Het is liefde op het eerste gezicht, denkt Evi.

‘Waarom loopt die shetlander eigenlijk los?’ Saar draagt de grootste poetskist die Evi ooit heeft gezien.

Evi legt een hand op Tommy’s manen. ‘Omdat hij onze waakpony is. Het is Tommy’s taak om te waarschuwen als er bezoek komt. Ook zorgt hij ervoor dat er op het erf geen gras groeit. Dat eet hij meteen op.’

‘Daarom hinnikte hij zo hard toen ik aankwam,’ zegt Saar. ‘Bijzonder, zeg.’

‘Tommy is heel bijzonder,’ beaamt Evi.

De shet hinnikt alsof hij het ermee eens is.

Als Saar de poetskist neerzet, valt Evi’s mond open van verbazing. ‘Wauw!’ roept ze uit. ‘Die zit vol. Gebruik je dat allemaal?’

‘Echt wel,’ zegt Saar. ‘Niet elke dag, maar ik heb alles nodig.’